

W.C. Bonebakker

Amsterdam, 1 augustus 1866 - Amsterdam, 19 januari 1951.

Willem Christiaan Bonebakker kwam na het doorlopen van de Openbare Handelsschool, die zovele jongelieden voor het bedrijfsleven heeft opgeleid, in betrekking bij de firma Louis Bienfait & Soon, aan de Kalkmarkt te Amsterdam. Na korte tijd verliet hij deze handelsfirma, om te Liverpool in dienst te treden bij de heren Van Santen, Darmer, Inger & Co. Eind 1889 naar Nederlands-Indië vertrokken, trad Bonebakker op 17 maart 1890 in dienst van de Koloniale Bank te Soerabaja (thans genaamd: Cultuur-, Handel- en Industriebank (Cultuurbank NV), aan welke instelling hij tot zijn overlijden verbonden bleef. In 1892 werd hij agent te Semarang, om in 1896 naar het kantoor te Soerabaja terug te keren, waar hij achtereenvolgens de functies van procuratiehouder (1896-1900), agent (1900-1912) en hoofdagent (1912-1915) bekleedde. In 1915 volgde zijn benoeming tot directeur te Amsterdam. Na zijn aftreden als zodanig in 1931 bleef hij als commissaris aan de Koloniale Bank verbonden. Naast zijn functies bij de Koloniale Bank was Bonebakker gedurende de jaren 1924-1946 tevens directeur van de nauw met deze bank verbonden cultuurmaatschappij Pradjekan-Tangarang. Bijzondere verdienste heeft Bonebakker zich voorts verworven voor het Koninklijk Instituut voor de Tropen, het vroegere Koloniaal Instituut, te Amsterdam. Van 1928 af had hij zitting in het bestuur en de raad van beheer dezer instelling; daarbij vervulde hij gedurende vele jaren de functies van ondervoorzitter, lid van het dagelijks bestuur en penningmeester. Ook was hij lange tijd lid en daarna voorzitter van het bestuur van het pensioenfonds van het Instituut, lid van de commissie van advies voor de afdeling tropische hygiëne en bestuurslid van het aan het Instituut nauw verbonden Hubrecht-Janssen-fonds. Toen hij in 1950 op 84-jarige leeftijd besloot zijn verschillende functies te beëindigen, werd hij tot erelid benoemd. Het erelidmaatschap was helaas van korte duur: reeds op 19 januari 1951 kwam Bonebakker te overlijden. Een beminlijk en alom bemind man is met hem heengegaan.

Bron: *Economisch-Historisch Jaarboek* 26 (1958)177.